

Kitab Yoèl lan Pasamuwan Advent Dina Kapitu Laodikia - Nomer Telung Puluh Lima

Jeff Pippenger

2026-01-27

Nomer Telung Puluh Lima

Ing kaca 81 saka Early Writings (lan “81” iku pralambang satunggaling Imam Agung ilahi lan wolung puluh imam), impen kapindho William Miller kacathet. Kados Nebukadnezar, William Miller gadhah kalih impen. Impen kapindhonipun Nebukadnezar ing Daniel pasal papat katetepaken ing sajroning konteks “pitu kaping” kagunganipun Musa ing Leviticus 26. Miller migunakaken Daniel pasal papat kanggé njlentrehaken “pitu kaping” ing Leviticus kaping rong puluh enem nalika piyambakipun mulang bab 2.520, sanadyan piyambakipun nyebat punika “pitu kaping.” Miller boten mangertos bilih piyambakipun sampun dipratandhani lumantar Nebukadnezar, nanging 2.520 dintenipun Nebukadnezar ing pasal papat diprayogakaken déning tembung “nyebar” lan ugi déning kasunyatan bilih punika dumados ‘pitu kaping,’ sadèrèngipun tiyang tukang sikat rereged rawuh ing impènipun Miller.

Miller sinebut “Bapak Miller” déning Sister White, nanging ora kanthi cara kafir kaya kang ditindakaké déning wong Katulik, nanging kanthi cara patriarkal, padha karo rama Abraham. Miller iku sawijining pralambang; dhèwèké iku wong prejanjian, kang makili rentengan pralambang-pralambang Alkitab ing sadawaning dalan tumuju prejanjian pungkasan karo wong satus patang puluh papat èwu. Yoèl maringi pawartos marang kita yèn ing dina-dina wekasan, para wong tuwa bakal ngimpi impen-impen, lan William Miller iku wong tuwa ing sajarah kita, lan uga wong tani kang nggenepi ramalan William Tyndale kang nyatakaké, “Manawa Gusti Allah ngéman uripku, sadurungé pirang-pirang taun aku bakal ndadèkaké bocah lanang kang nyurung waluku luwih mangerti Kitab Suci tinimbang kowé.”

“Allah ngutus malaékat-Nya kanggo nggerakake ati sawijiné petani sing durung pracaya marang Kitab Suci, supaya nuntun dheweke nelusuri ramalan-ramalan. Para malaékaté Allah bola-bali ngunjungi wong kapilih iku, kanggo nuntun pikirane lan mbukak marang pangertené ramalan-ramalan sing wiwit biyèn tansah peteng tumrap umaté Allah. Wiwitaning reranté kayektèn diparingaké marang dheweke, lan dheweke dituntun maju kanggo nelusuri saben sesambungan siji mbaka siji, nganti dheweke mirsani Sabdaning Allah kanthi gumun lan kagum. Ing kono dheweke weruh reranté kayektèn kang sampurna. Sabda sing biyèn dianggep déning dheweke ora kaparingi inspirasi, saiki kabukak ana ing ngarsaning paningalé sajroning kaéndahan lan kamulyané. Dheweke weruh yèn siji pérangan Kitab Suci nerangaké pérangan liyané, lan nalika siji pethikan katutup tumrap pangertené, ing pérangan liyané saka Sabda iku dheweke nemu apa kang nerangaké pethikan mau. Dheweke nganggep Sabda Allah kang suci mau kanthi kabungahan lan kanthi pakurmatan sarta rasa ajrih-asih kang paling jero.” Early Writings, 230.

Miller iku petani sing nggenepi ramalan Tyndale, lan publikasi kapisané ngenani kawruh nubuatan sing wis diklumpukaké saka pambukakan segel Daniel 8:14 dumadi ing taun 1831, rong atus rong puluh taun sawisé diterbitaké King James Version saka Alkitab. John Wycliff, William Tyndale lan penerbitan King James Bible ing taun 1611, makili telung pratandha dalan sing miwiti nubuatan rong atus rong puluh taun sing pungkasané tekan nalika bocah pembajak sawahé Tyndale mbukak Sabdané Allah tumrap pekabaran malaékat kapisan, sing banjur bakal diterusaké déning loro malaékat liyané. Malaékat kapisan iku rawuh ing taun 1798 lan sing katelu ing taun 1844. Wycliff, Tyndale lan King James kaiket karo petani sing bakal nggenepi ramalané Tyndale, lan sing bakal nglambangaké sajarah telung malaékat wiwit taun 1798 nganti taun 1844.

Panemon alfa William Miller yaiku 2.520 taun ing Imamat kaping rong puluh enem, lan panemon omegane yaiku 2.300 taun ing Daniel 8:14. Pambayaran 2.520 tumrap Yehuda diwiwiti ing 677 SM lan rampung ing 1844. Rong ewu telung atus taun ing Daniel 8:14 rampung ing 1844. Kalorone padha rampung bebarengan ing 1844, lan titik wiwitan panemon alfa lan omega William Miller kapisah rong atus rong puluh taun. “Rong atus rong puluh” iku pralambang William Miller, adhedhasar rong seksi. Panemon alfa lan omega Miller dilambangake déning 1798 lan 1844. Pambayaran 2.520 marang karajan sisih lor rampung ing 1798, lan patang puluh enem taun sawisé iku, ing 1844, 2.300 taun mau rampung.

Periode 2.520 taun sing rampung ing taun 1798 nandhai tanggal mau, lan periode 2.520 taun tumrap Yehuda, sing rampung ing taun 1844, ngasilaké sawijining mangsa rong atus rong puluh taun. Iki tegesé manawa periode 2.520 tumrap Israèl ngasilaké mangsa kenabian patang puluh enem taun, lan periode 2.520 tumrap Yehuda ngasilaké mangsa kenabian rong atus rong puluh taun. Alfa saka mangsa iku yaiku 677 SM lan omegane yaiku 457 SM, sing tegesé manawa alfa saka mangsa patang puluh enem taun lan saka mangsa rong atus rong puluh taun diwakili déning 2.520, lan omega saka kaloro garis iku yaiku 2.300. Kaloro “panyebar” 2.520 taun mau nyawisaké rong seksi tumrap sawijining mangsa sing diwiwiti nganggo 2.520 lan dipungkasi nganggo 2.300. Kaloro garis mau padha ngenali panemuan alfa lan omega déning William Miller.

“Impenipun William Miller”

“Aku ngimpi manawa Gusti Allah, lumantar tangan kang ora katon, ngutus marang aku sawijining pethi cilik kang digawé kanthi pakaryan endah, dawané kira-kira sepuluh inci lan ambané enem inci sapasegi, kagawé saka kayu eboni lan mutiara kang dipasang kanthi rerenggan endah. Ing pethi cilik iku ana sawijining kunci kang kagandheng. Sanalika aku njupuk kunci iku lan mbukak pethiné; lan, nggumun lan kaget banget atiku, aku nemu yèn pethi iku kebak manéka warna lan manéka ukuran permata, inten, watu aji, sarta dhuwit receh emas lan salaka saka saben ukuran lan rega, kasusun éndah ana ing panggonané dhéwé-dhéwé ing sajroning pethi; lan kanthi susunan mangkono mau, kabèh iku mancaraké pepadhang lan kamulyan kang mung bisa dipadakaké karo srengéngé.”

“Aku ngira iku dudu kuwajibanku kanggo ngrasakaké piyambakan pemandhangan kang nggumunaké iki, senajan atiku kebak kabungahan déning padhangé, kaendahané, lan ajiné isiné. Mulané aku banjur nyelehake iku ana ing méja tengah ing kamarku lan martakaké kabar menawa sapa waé kang duwé pepénginan bisa teka lan ndeleng pemandhangan kang paling mulya lan paling padhang kang tau dideleng déning manungsa sajroning urip iki.

“Wong-wong padha wiwit teka mlebu, mula-mula cacahé sathithik, nanging saya tambah dadi wong akèh. Nalika sapisan padha nyawang menyang pethi mau, padha gumun lan surak-surak kabungahan. Nanging nalika para pirsawan saya tambah akèh, saben wong banjur wiwit ngusik permata-permata mau, njupuk metu saka pethi lan nyawuraké ing ndhuwur méja.

“Aku wiwit mikir manawa sing kagungané bakal nuntut maneh peti lan permata-permata iku saka tanganku; lan manawa aku nglilakaké supaya kabuyar, aku ora bakal bisa nglebokaké manèh ing panggonané ana ing njero peti kaya sadurungé; lan aku ngrasa yèn aku ora bakal bisa nanggung pertanggungjawaban iku, awit iku bakal gedhé banget. Banjur aku wiwit nyuwun kanthi temen-temen marang wong-wong kuwi supaya aja nyepakaké, utawa njupuk metu saka peti; nanging saya aku nyuwun, saya kabuyaraké; lan saiki kaya-kaya wong-wong mau nyawuraké kabèh mau ing sakabehing ruangan, ing lantai lan ing saben péranganing prabot ana ing ruangan iku.

“Sawisé kuwi aku weruh yèn ana ing antarané permata-permata asli lan dhuwit logam sing padha disebaraké kuwi, wong-wong mau uga nyebaraké cacah sing ora kaétung akèhé saka permata palsu lan dhuwit logam palsu. Aku banget nesu marga saka tumindaké sing asor lan ora ngerti panuwun, lan aku nyandhak sarta nyacad wong-wong mau bab prakara iku; nanging saya daknyandhak, saya akèh wong-wong mau nyebaraké permata palsu lan dhuwit logam palsu mau ing antarané sing asli.

“Banjur aku dadi susah banget ing jiwa lahirku lan wiwit migunakaké kakuwatan jasmani kanggo nyurung wong-wong mau metu saka kamar; nanging nalika aku lagi nyurung metu siji, telu liyane mlebu lan nggawa mlebu rereget lan serutan lan wedhi lan sakehé rupa sampah, nganti padha nutupi saben permata sejati, inten, lan dhuwit receh, kang kabèh kasingkiraké saka pandelengan. Wong-wong mau uga nyuwek-nyuwek kothak simpenanku lan nyawuraké ana ing antarané sampah mau. Aku ngira ora ana wong siji waé sing nggatèkaké kasusahanku utawa bebenduku. Aku dadi kelangan pangarep-arep lan semangat babar pisan, banjur lungguh lan nangis.

“Nalika aku saéngga nangis lan nglilir amarga kapitunan gedhéku lan tanggung jawabku, aku éling marang Gusti Allah, lan kanthi temen-temen ndedonga supaya Panjenengane ngutus pitulungan marang aku.

“Sanalika lawang kabukak, ana wong lanang mlebu ing kamar iku, nalika wong-wong kabeh padha metu saka kono; lan wong iku, nyekel sikat rereged ing tangane, mbukak jendhela-jendhela, banjur wiwit nyaponi rereged lan sampah saka kamar iku.

“Aku nyuwun marang Panjenengané supaya kersa ngampet, amarga ana sawatara permata aji sing sumebar ana ing antarané reruntuhan.

Panjenengané dhawuh marang aku, “aja wedi,” awit Panjenengané bakal “ngrumati wong-wong mau”.

“Banjur, nalika dheweke nyaponi lemah lan rereged, permata palsu lan dhuwit recehan tiron, kabèh padha mungguh lan metu liwat jendhela kaya méga, lan kabur digawa angin. Ing sajroning keributan mau aku nutup mripatku sawatara wektu; nalika dakbukak manèh, rereged iku wis sirna kabèh. Permata-permata kang aji, inten-inten, lan dhuwit emas lan salaka, pating plethek sumebar kanthi lubèr ing saindhenging kamar.

“Banjur dhèwèké nyelehake ing ndhuwur méja sawijining pêthi, kang luwih gedhé lan luwih endah tinimbang sing mau, banjur nglumpukake permata-permata, inten-inten, lan dhuwit-dhuwit receh kuwi sakgêgem-sakgêgem, sarta dibuwang menyang ing pêthi mau, nganti ora ana siji waé sing kari, sanadyan ana sawatara inten kang ora luwih gedhé tinimbang pucuking jarum.

“Panjenengané banjur nimbali aku supaya ‘mrene lan delengen.’”

“Aku mirsani menyang ing peti mau, nanging mripatku dadi kaplenger dening pemandangan iku. Iku padha sumunar kaping sapuluh tinimbang kaluhurané biyèn. Aku ngira yèn barang-barang mau wis digosok ing wedhi déning sikilé wong-wong duraka sing wis nyebarake lan ngidak-idak mau ana ing lebu. Barang-barang mau katata kanthi éndah ana ing peti iku, saben-saben ana ing panggonané dhéwé, tanpa katon tandha-tandha rekasané wong sing wis nglebokaké mau. Aku njerit amarga saka kabungahanku sing banget, lan panjerit iku nggugah aku.” *Early Writings*, 81–83.

Miwiti ing kaca “81,” sawijining pralambang tumrap para imam, impèn mau ngenali sajarah pakaryaning gréja Advent Dina Kaping Pitu Laodikia anggane ngrusak kayektèn-kayektèn dhasar kang wis disarujukaké déning Kaallahan lumantar kamanungsané William Miller. Sajarah iku mungkasi nalika Miller “njerit kanthi kabungahan banget” lan jêrit iku “ngugah” panjenengané. Sajarah kang dipralambangaké ing impèn mau rampung ing wektu panguwuh sora saka malaékat katelu, yaiku pucaké Midhight Cry. Carita sajarah ing impèné Miller uga makili waymarks saka sajarah kaum Millerit, mula kanthi mangkono uga makili sajarah sing sajajar saka gerakané satus patang puluh papat ewu. Ora kalah wigatiné, pralambang sajarah ing impèn mau uga ngemot sawijining fraktal kenabian saka sajarah kang wiwit mbaleni ing taun 2023.

Permata-permata bebener kang kauningani ana ing sajarahé golongan satus patang puluh papat éwu mau kacathet ana ing cathetan umum ing taun 2004, lan banjur maneh ing taun 2012, nalika panyajèning Méja-mejané Habakuk nglumpukaké sawijing golongan kang wus katemtokaké bakal kasebar. Bebener-bebener mau katetepaké ana ing méja ing taun 2004, lumantar panyajèn kapisan saka bebener-bebener kang wus kabikak segelé ing taun 1989. Mung “sawetawis” kang nimbang pesen mau nalika semana, nanging ing taun 2012,

rerangkèn 95 panyajèn kang dijuduli Méja-mejané Habakuk narik mlebu wong akèh, amarga “wong-wong wiwit padha mlebu, wiwitané mung sethithik cacahé, nanging saya akèh nganti dadi wong akèh.”

Wiwit taun 2012 nganti 18 Juli 2020, kayektèn-kayektèn mau saya suwe saya kasebar lan katutupan rereged. Ing tanggal 18 Juli 2020, para panyengkuyunging pesen Meja-mejané Habakuk kasebar sajroning wektu telung dina setengah.

Lan manawa padha wus ngrampungake paseksene, kewan galak kang munggah saka telenging jurang bakal nempuh perang nglawan wong-wong mau, lan bakal ngalahake, lan matèni wong-wong mau. Lan layoné bakal gumléthak ana ing dalan kutha gedhé, kang sacara rohaniah sinebut Sodom lan Mesir, ing papan Gusti kita uga kasalib. Lan wong-wong saka bangsa-bangsa lan taler-taler lan basa-basa lan para bangsa bakal ndeleng layoné sajrone telung dina satengah, lan ora bakal nglilani layoné dikubur. Lan wong-wong kang manggon ana ing bumi bakal bungah marga saka iku, lan padha seneng-seneng, lan bakal padha kirim bebungah siji marang sijiné; awit loro nabi iki wis nyiksa wong-wong kang manggon ana ing bumi. Wahyu 11:7–10.

Ing dina Sabat, 30 Desember 2023, Future for America mèlu sawijining patemon Zoom minangka patemon umum kang kapisan wiwit 18 Juli 2020. Tanggal 30 Desember 2023 iku 1.260 dina sawisé 18 Juli 2020, utawa “telung dina lan satengah.” Nalika Élia lan Musa padha mati ing dalan, golongan liyané “bungah-bungah.” Future for America wus bali nerbitaké pesen kenabian ing Juli 2023, awit pesen kang ing wektu iku kudu lumaku menyang saindenging bumi, miturut kabutuhan kenabian, perlu asal saka “ara-ara samun.” Telung dina satengah, utawa 1.260 dina, iku sawijining ara-ara samun.

Lan wong wadon iku mlayu menyang ara-ara samun, ing kono dhèwèké nduwèni papan kang wus disawisaké déning Gusti Allah, supaya ana wong-wong kang maringi pangan marang dhèwèké ana ing kono lawasé sèwu rong atus suwidak dina. Wahyu 12:6.

“pasamunan” iku “sewu rong atus sawidak dina,” yaiku 1.260 dina, kang uga “telung dina setengah,” lan kaandharake ing Wahyu 12:6, lan “126” iku sepersepuh saka 1.260. Salah siji saka kayekten-kayekten nggumunake kang nalika semana kabukak segelé yaiku preluné pamratobat sajroning kasampurnaning pandonga bab “pitung kaping” ing Imamat rong puluh enem.

1.260 dina uga minangka pralambang saka 2.520 dina. “Pitung mangsa” tumrap karajan lor diwiwiti ing taun 723 SM lan rampung ing taun 1798. Titik tengahané ana ing taun 538, mula kabentuk 1.260 taun nalika paganisme ngidak-idak pasucèn lan wadya, banjur katut dening 1.260 taun nalika kepausan ngidak-idak pasucèn lan wadya. Struktur kenabian iki selaras karo 1.260 dina wiwit baptisané Kristus nganti salib, lan banjur katut dening 1.260 dina kenabian nganti taun 34 M, nalika Injil tumuju marang bangsa-bangsa liya. Mangkono, adhedhasar paseksèn saka rong seksi, 1.260 iku minangka pérangan saka 2.520 dina, utawa “pitung mangsa” Musa ing Imamat 26.

Swara ing wektu pasamunan, kang diwiwiti ing dina Sabat, 18 Juli 2020, nganti tekan dina Sabat, 30 Desember 2023, wiwit sesambat ing Juli 2023; lan nalika wektu “pasamunan” mau rampung ing dina Sabat, 30 Desember 2023, tekaning kawungokaké wunguné Musa lan Élia. Pesen saka swara mau netepaké yèn waymark saka kuciwaning kapisan kang saajar ing saben gerakan reformasi nerangaké ramalan palsu tanggal 18 Juli 2020, ana ing konteks pasemon babagan sapuluh prawan. Iku ngundang para priya lan wanita marang pamratobat kang digambaraké déning pandonga Imamat rong puluh nem. Impèné Miller nglambangaké pamratobat iku dhéwé nalika dhèwèké nyathet, “Nalika aku mangkono lagi nangis lan nggresula merga kapitunan lan tanggung jawabku kang gedhé, aku éling marang Allah, lan kanthi temen-temen ndedonga supaya Panjenengané ngutus pitulungan marang aku.”

Mrenea lan Delengen

Impenipun Miller kapérang déning rong ukara “mrenea lan delengen.” Ing sepisanan, Miller ngundang wong-wong supaya “mrenea lan delengen,” lan ing kaping pindhoné “wong sing nggawa sikat rereged” ngundang Miller supaya mrenea lan delengen. “Mrenea lan delengen” punika sawijining pralambang kenabian kang nandhani sawijining bebener kenabian sing wis kabukak segelé. Papat segel kang kapisan, saben-saben ngemot prentah supaya “mrenea lan delengen.”

Lan aku weruh nalika Sang Cempé mbikak salah siji saka meterai-meterai iku, lan aku krungu, kaya swaraning gludhug, salah siji saka papat kéwan mau ngandika, “Mrenea lan delengen.” ... Lan nalika Panjenengané wus mbikak meterai kang kapindho, aku krungu kéwan kang kapindho ngandika, “Mrenea lan delengen.” ... Lan nalika Panjenengané wus mbikak meterai kang katelu, aku krungu kéwan kang katelu ngandika, “Mrenea lan delengen.” ... Lan nalika Panjenengané wus mbikak meterai kang kaping papat, aku krungu swarané kéwan kang kaping papat ngandika, “Mrenea lan delengen.” Wahyu 6:1, 3, 5, 7.

Tembung “mara lan delengen” ing wiwitaning impené Miller iku alfa, lan tembung “mara lan delengen” ing pungkasané iku omega. Impen mau nemtokaké bilih pambukaning segel ing wiwitaning impen dipratandhani minangka permata-permata kang nalika “ditata, mau nggambarake pepadhang lan kamulyan kang mung bisa dipadhakaké karo srengéngé.” Nalika Kristus ngundang Miller supaya “mara lan delengen” omega, Miller ngandika, “mripatku silau déning paningal iku. Padha sumunar kaping sepuluh ngluwihi kamulyané biyèn.” Pepadhang alfa iku kados srengéngé lan pepadhang omega iku kaping sepuluh srengéngé.

Buyar

Kasusahing manah lan pamratobating Miller kagambarake ing pungkasaning mangsa kang diwiwiti déning “mrenea lan delengen” kang kapisan, lan “mrenea lan delengen” kang pungkasan. Ing mangsa kang diwiwiti nalika Miller mbukak segel sawijining piweling marang bangsa mau, banjur dipungkasi nalika Kristus mbukak segel sawijining piweling

marang Miller, tembung “nyebar” kagambarake “pitung kaping.” Miller bakal migunakaké tembung iku manèh, nanging ing antarané pambukakan segel kang kapisan lan kang pungkasan, “nyebar” kaandharake “pitung kaping.” Kitab Suci netepake paukuman “pitung kaping” iku nganggo tembung, “nyebar.”

Lan Aku bakal nyebarake kowe ana ing antaraning para bangsa kapidir, lan bakal ngunus pedhang ngoyak kowe; tanahmu bakal dadi sepi, lan kutha-kuthamu dadi reruntuhan.
Imamat 26:33.

Bebener kang pisanan banget kang ditemokaké déning Miller yaiku “pitu wektu” ing Imamat rong puluh enem, lan ing impènipun, mangsa antarané nalika pawartosé Miller diterbitaké lan pawartosé Kristus diterbitaké, sakabèhé bebener dhasar kang kaawakaké déning pakaryané William Miller bakal katutupan déning rereged lan dhuwit rekeh palsu saka para teolog Advent Hari Ketujuh Laodikia. Panampikan marang bebener-bebener dhasar iku kaawakaké minangka pitu panyebaran sajroning sajarah antarané alfa lan omega. “Pitu wektu” iku sawijining pralambang tumrap pakaryané William Miller, kang sabanjuré dadi dhasar-dhasaré Advent Hari Ketujuh, kang ing antarané; 2.300 dina saka Daniel 8:14 iku dadi tugu utama ing dhasar mau. Kang diwedharaké déning prakara iki yaiku yèn 2.520 taun panyebaran, kang dadi panemuan pisanan, utawa alfa, déning William Miller, nandhani wiwitan sawijining mangsa, kang dipungkasi déning panemuan omega saka William Miller, yaiku 2.300 dina.

Nalika Adventisme Dina Kaping Pitu Laodikia nyingkiraké “pitung mangsa” ing taun 1863, wong-wong mau nyingkiraké panemon kapisan William Miller, yaiku panemon alphané lan panemon dhasaré. Panemon Miller sing pungkasan yaiku 2.300 dina, yaiku panemon omegané lan panemon puncaké. “Pitung mangsa” sing rampung ing taun 1798 nandhani 2.520, lan 2.300 dina katandhani ing taun 1844.

Wong kang nyapu rereged iku sing nglumpukaké manéka permata sawisé buyar kaping pitu. Sawisé kuwi, peti permata mau dadi luwih gedhé lan luwih endah sarta sumunar kaping sepuluh luwih padhang tinimbang srengéngé. Angka sepuluh iku pralambanging panggoda, mula permata-permata mau sumunar ana ing sajroning panggoda tumrap dina srengéngé; mulané, impené Miller diwiwiti ing taun 1798 lan dipungkasi ing swaraning seru kang banter saka malaékat katelu nalika angger-angger Minggu.

Sajarah para Millerit wiwit taun 1798 nganti 1863 uga minangka sajarah wiwit 1798 nganti hukum Minggu sing enggal teka. Sajarah sing diwakili ing impen William Miller, kang dumadi ing antarané nalika Miller ngandika, “mrenea lan delengen,” nganti Wong Sikat Reget ngandika, “mrenea lan delengen,” iku loro-loroné minangka periode 1798 nganti 1863, lan uga periode 1798 nganti hukum Minggu. Garis sing mungkasi ing 1863 iku sawijining fraktal kenabian saka garis sing diwiwiti ing 1798 lan mungkasi ing hukum Minggu. Loro garis iku padha diwakili ing impené Miller.

Lawang kang katutup ing tanggal 22 Oktober 1844 ngewujudaké pralambang lawang kang katutup ing wektu angger-angger dina Minggu. Ramalan 2.300 taun kang kawujud ing taun

1844 iku ngewujudaké pralambang angger-angger dina Minggu.

“Rawuhipun Kristus minangka Imam Agung kita dhateng papan ingkang Mahasuci, kanggé panyucekane pasamuwan suci, kados dipunandharaken wonten ing Daniel 8:14; rawuhipun Putraning Manungsa dhateng ingkang Sepuhing Jaman, kados kapratelakaken wonten ing Daniel 7:13; lan rawuhipun Gusti dhateng Padalemanipun, kados ingkang sampun dipunwangsitaken déning Malakhi, punika sadaya minangka katrangan bab prastawa ingkang sami; lan punika ugi kagambaraken déning rawuhipun pangantèn kakung dhateng pésta palakrama, kados dipunandharaken déning Kristus wonten ing pasemon bab sepuluh prawan, ing Matius 25.” *The Great Controversy*, 426.

Garis-garis

Omega saking panemuan-panemuan Miller yaiku wangsit 2.300 taun, mula loro-lorone 1844 lan ukum Minggu dilambangaké déning 2.300 taun. Iki ateges yèn 2.520 iku alpha lan 2.300 iku omega saka loro garis mau; siji garis rampung ing taun 1863, lan garis sijiné rampung ing wektu ukum Minggu. Ing loro garis mau, wangsit 2.520 iku alpha, lan uga watu dhasar. Fraktal saka 1798 nganti 1863 ing sajarah dhasar golongan Millerit, uga salaras karo fraktal liyané ing sajarah omega, sajarah watu pucuk, saka wong satus patang puluh papat ewu.

Ing 9/11 Gusti Allah nimbali umaté supaya bali marang dalan-dalan kuna-né Yeremia, yaiku pondhasi-pondhasi, kang salajengipun dipralambangaké déning juru warta sajarah pondhasi, lan juru warta iku salajengipun dipralambangaké déning panemon alfa-né kang asasi bab “pitu mangsa.” “Pitu mangsa” iku minangka pralambang pondhasi-pondhasiné golongan satus patang puluh papat ewu, lan ing 9/11 panyegelan golongan iku wiwit lumantar pekabaran pangujian bab pondhasi-pondhasi, kang dipralambangaké déning kayektèn pondhasi sing kapisan dhéwé saka William Miller lan Adventisme. Ing 9/11 mangsa panyegelan wiwit, lan ing undhang-undhang Minggu kang enggal bakal teka mangsa panyegelané golongan satus patang puluh papat ewu rampung.

Sajarah iku sawijining fraktal kang diwiwiti kanthi 2.520 lan dipungkasi kanthi 2.300, lan mulane sajarah iku minangka garis katelu saka sajarah kenabian kang diwakili ing impenipun William Miller. Angka 2.520 kapenuhan ing taun 1798 lan 2.300 ing taun 1844. Pakaryan kang diwakili déning loro garis iku yaiku pakaryané Kristus nalika nggabungaké keallahanipun kaliyan kamanungsan kita. Iku pakaryan ngowahi wong dosa dadi wong suci, mulihaké kodrat kang luwih luhur marang dhamparé kang sah ing ndhuwur kodrat kang luwih asor. Awit saka iku, badan manungsa mbutuhaké 2.520 dina kanggo ngasilaké manèh saben sèl ing sajroning badan kanthi sampurna, lan badan kang padha iku dhedhasar 23 kromosom lanang kang digabung kaliyan 23 kromosom wadon. Bebarengan, iku ngasilaké padaleman suci kang urip, kang diwakili déning angka “46,” yaiku mangsa saka taun 1798 tekan taun 1844, yaiku mangsa impenipun William Miller wiwit saka 2.520 ing taun 1798 nganti tumeka 2.300 ing taun 1844.

Impenipun William Miller ugi ngemot fraktal sanès ingkang prayogi dipunwastani. Saking 9/11 ngantos dhateng hukum Minggu punika fraktal saking 1798 ngantos dhateng hukum Minggu, kados ing 1798 ngantos 1863. 2023 ngantos dhateng hukum Minggu punika fraktal saking 9/11 ngantos dhateng hukum Minggu, lan punika sajarah ingkang dados tujuwan sedaya garis ing sajroning impenipun Miller minangka omega saking sedayanipun. Punika periode nalika kabeneran-kabeneran aslinipun dipunagungkaken kaping dasa padhanging srengéngé.

Loro Busel

Ing taun 1840-an, tembung “bustle” (minangka tembung aran) lumrahé ateges kagiyatan sing sregep, sibuk, utawa rame—kerep nganggo nuansa repot, geger, kesusu, utawa kagelisahan. Tembung iku nuduhaké obahing kahanan sing urip, keributan, utawa tumindak sing kesusu mrana-mrene, apa déné ana ing tengahing wong akèh, ing sajroning omah, ing pasar, utawa sajroning sawijining prastawa tartamtu. Mulané, “bustle” ing impèné Miller bakal nggambaraké swasana rame lan gumrubuging kagiyatan, kasenangan, utawa urusan sing darurat sing lagi dumadi ing wektu iku uga—gegremetan utawa keributan sing sawatara waé saka kahanan utawa prastawa sing saiki.

Miller mratelakaken, “Nalika iku, sawusé panjenenganipun nyaponi lemah lan reruntah, permata-permata palsu lan dhuwit rechan tiron, kabèh padha munggah lan metu liwat jendhéla kaya méga, lan kabur déning angin. Ing sajroning reribedan iku nutup mripatku sedhéla; nalika aku mbikak manèh, reruntah iku kabèh wis sirna.”

“Tumindak rame” iku nandhani rong titik ana ing impèné Miller; kang kapisan nalika wong akèh padha nyawuraké permata-permata iku, lan banjur nalika wong sing nggawa sikat rereget mbukak jendhela-jendhela lan wiwit nyapuni metu permata-permata palsu. Tumindak rame kang kapisan lan alpha iku yaiku nutupi permata-permata kasebut, lan tumindak rame kang kapindho lan omega iku yaiku mulihaké permata-permata kasebut. Sajeroning tumindak rame iku, Miller nutup mripaté. Miller dipundhatengaké menyang pangaso ing taun 1849, yaiku ing titik pas nalika Kristus ngunjukaké astanipun kaping pindho kanggo nglumpukaké sésa umaté. Banjur Miller nutup mripaté, lan ing taun 1850 kayektèn-kayektèné maneh dipasang ing dhuwur méja minangka penggenapaning pepakon Habakuk supaya nulis wahyu mau lan njlentrehaké kanthi cetha. Ing mangsa tumindak rame iku, Miller nutup mripaté, lan nalika dhèwèké tangi, permata-permata iku lagi ana ing proses dipulihaké.

Keributan kapindho ing sajroning impèné dumadi nalika panji saka wong satus patang puluh papat èwu lagi ditangèkaké manèh, disucekaké lan dimurnèkaké dadi panji kang déning Zakharia diidentifikasi minangka permata-permata ing sadhuwuring makutha.

Lan Pangeran Yehuwah, Allahé, bakal nylametaké wong-wong mau ing dina iku kaya pepanthan umating Panjenengané dhéwé; amarga wong-wong mau bakal kaya watu-watu makuthaning ratu, kaangkat kaya panji ing atasé tanah kagungané. Awit sepira gedhéné kabecikané, lan sepira gedhéné kaéndahané! Gandum bakal ndadèkaké

para nom-noman bungah, lan anggur anyar para prawan. Nyuwuna marang Pangeran Yehuwah udan ing mangsa udan pungkasan; mangka Pangeran Yehuwah bakal nitahaké mega- mega padhang, lan maringi udan deres marang wong saben-saben, tuwin suket ana ing ara-ara. Awit brahala-brahala wis ngucapaké pangandika kang tanpa guna, lan para juru tenung wis weruh goroh, lan wis nyritakaké impen-impen palsu; panglipuré mung sia-sia; mulané wong-wong mau lunga kaya pepanthan, padha kasangsara, amarga ora ana pangon. Dukaningsun murub marang para pangon, lan wedhus-wedhus lanang wus Sunukum; amarga Pangeraning sarwa dumadi wus ngrawuhi pepanthané, yaiku brayat Yehuda, lan wus ndadèkaké wong-wong mau kaya jaran perangé kang éndah ing paprangan. Zakharia 9:16–10:3.

“kawaning umaté Panjenengané” iku padha dadi pratandha sarta watu-watu aji (permata) ing sadhuwuré makutha. Kawaning umaté Panjenengané iku kaidentifikasi ing mangsa udan pungkasan, awit dhawuhé yaiku nyuwuna udan pungkasan ing wektu udan pungkasan. Kawanan iku dipadhakaké kanthi mbedakaké marang “kawanan” sing padha mlaku miturut dalané dhéwé, dudu miturut dalané lurung-lurung lawasé Yeremia. Ing mangsa udan pungkasan, permata-permata kang dadi kawanané Panjenengané bakal dadi jarané kang éndah ing peperangan. “Jaran kang éndah” iku pasamuwan kang menang, kang kawakili ana ing pangantèn wanita Kristen kang kapisan, kang dilambangaké déning Pétrus sing, minangka jaran putih ing mangsa segel kang kapisan, maju terus ngalahaké lan kanggo ngalahaké.

Lan aku weruh nalika Sang Cempening Allah mbikak salah siji saka materai-materai iku, lan aku krungu, kaya swaraning gludhug, salah siji saka papat titah mau ngandika, “Mrenea lan delengen.” Lan aku weruh, lah ana jaran putih; lan wong kang nunggangi iku nyekel gendhewa; lan sawijining makutha kaparingake marang dheweke; lan dheweke banjur maju kanthi nelukake, lan supaya tetep nelukake. Wahyu 6:1, 2.

Mulane, Pétrus iku pralambang pasamuwan Kristen kang kapisan saka para rasul nalika penthahan udan Pentakosta, lan uga pralambang pasamuwan Kristen kang pungkasan nalika udan pungkasan, kang wis dipralambangaké déning penthahan Pentakosta.

Lan aku weruh swarga kabuka, lan lah ana jaran putih; lan Panjenengane kang nunggang jaran iku sinebut Setya lan Bener, lan Panjenengane ngadili lan perang ana ing kabeneran. Mripate kaya geni murub, lan ana ing sirahe akèh makutha; lan Panjenengane kagungan asmane kang katulis, kang ora ana wong siji waé kang ngerti, kajaba Panjenengane piyambak. Lan Panjenengane kasandhang jubah kang kacelup ing getih; lan asmane sinebut Sabda Allah. Lan para wadyabala kang ana ing swarga ndhèrèk Panjenengane nunggang jaran-jaran putih, padha kasandhang lenan alus, putih lan resik. Wahyu 19:11–14.

Jaran-jaran putih punika nggambaraken wadya-balanipun Kristus ingkang kawungokaken malih wonten ing Yehezkiel 37, lan piyambakipun punika greja ingkang menang, sarta piyambakipun punika watu-watu aji wonten ing makutha, awit Kristus netepaken karajan kamulyanipun ing wekdal udan pungkasan. Minangka para wakil saking karajanipun,

satunggal atus patangdasa sekawan ewu punika permata-permata ing ndhuwur makutha ingkang dados pralambang saking karajan ingkang katampi déning Panjenenganipun ing pungkasaning 2.300 dinten, ingkang kalampahan kalih-loroning 22 Oktober 1844 lan badhé kalampahan malih ing wekdal angger-angger Minggu. Karajan jaran putih punika kawangkitaken wonten ing salebeting udan pungkasan, nalika jendhela-jendhela swarga kabikak, awit Yokanan nyumurupi jaran putih nalika swarga kabikak.

Ing keriwahan alpha taun 1849, Miller nutup mripate ing pati, mung sawatara wektu cendhak. Miller iku Élia, lan Élia séda ing tanggal 18 Juli 2020, lan dhèwèké gumlethak ana ing dalan sajroning 1.260 dina nganti tekan keriwahan omega lan banjur diwangèkaké. Kawanguné ditandhani teka nalika wong sikat rereged mbukak jendhéla swarga kanggo nyapu metu sakehing sampah. Wadya jaran putih diunggahaké nalika jendhéla swarga kabukak, lan nalika iku kelakon, pamisahan antarané kang sejati lan kang palsu kawedhar. Pamisahan iku uga kawedhar ana ing kitab Malakhi.

Gawanenana sakehe prasepuluhan menyang gedhong panyimpenan, supaya ana pangan ana ing omah-Ku, lan cobanen Aku saiki nganggo prakara iki, pangandikane Sang Yehuwah Gustine sarwa tumitah, manawa Aku ora bakal mbukak marang sira cendhela-cendhelane langit, lan nyurungake berkah marang sira, nganti ora ana papan kang cukup kanggo nampane. Maleakhi 3:10.

Rohé para nabi iku manut marang para nabi, lan Yohanes ing Wahyu, impené Miller, lan Maleakhi nyawijèkaké telung seksi ngenani wektu nalika cendhéla-cendhéla swarga kabukak. Ing impené Miller, iku dumadi ing wektu omega saka panggilan, “mrenea lan delengen.” Rame-rame ing alpha iku nalika buyaring wiwit kalakon, lan omega iku nalika panglumpukan wiwit kalakon.

Sadurungé kita nerusaké luwih jero marang impèné Miller, kita péngin nyakup komentará James White ngenani impèn iku. James White ngenali permata-permata sejati minangka umat Allah sing sejati lan permata-permata palsu minangka wong-wong duraka. Aku ngenali permata-permata iku minangka kabeneran-kabeneran sing dipadhakaké karo kasalahan. Permata-permata lan permata-permata palsu iku padha-padha minangka pekabaran lan para utusané sing dipadhakaké karo kasalahan lan para utusan palsu.

“IMPIYÈN SEDHÈRÈK MILLER Sang Pangéran maringi kula satunggaling impiyèn ingkang gadhah teges tumrap kawontenan kulawarga advent. Kula mirsani satunggaling griya ingkang dipunbangun kanthi saé, ing ngandhapipun cuwilan-cuwilan, reremukan, lan tumpukan rereged. Wong ingkang katingal kados pamilikipun griya punika ngandika dhateng kula: ‘Sedhèrèk, paduka kersa nyapu griya kula?’ Panjenenganipun maringi kula satunggaling sapu, lajeng kula miwiti nyapu. Nanging nalika kula nyapu, reremukan, debu, lan rereged saya akèh, saéngga kula mboten saged ngrampungaken nyapu. ‘Dhuh, mboten saged, Gusti,’ pangandikan kula dhateng pamilik griya, ‘rumiyin griya punika kedah dipunresiki, sasampunipun tembe kula saged nyapu.’ Lajeng panjenenganipun ngandika dhateng kula, ‘Paduka mangertos, sageda menika dipunresiki. Coba, menawi paduka remen, sapu mawon.’ Kula rumiyin gumun, nanging

lajeng kula ngraos bilih menika mesthi gadhah teges. Mula kula ngandika, ‘Mugi kula mangertos menapa tegesipun punika.’ Panjenenganipun mangsuli, ‘Griya punika nggambaraken greja; reremukan, debu, lan rereged ing ngriku punika nggambaraken tradhisi, pranatan manungsa, lan dosa. Menawi paduka miwiti nyapu, yaiku miwiti makarya kanggé ndandosi greja lan mbeneraken kaananipun para anggotanipun, para sanes badhé mlebet. Sawenèh badhé nulungi nyirnakaken tradhisi-tradhisi, dene ingkang sanès badhé nggawa lebu lan rereged saya akèh; awit dosa wonten ing njero greja badhé kababar. Nanging menawi paduka ngresiki reremukan menika rumiyin, banjur nyapu, paduka saged nindakaken pakaryan menika kanthi saé. Piwulang-piwulang lan pranatan-pranatan ing greja kedah dipunrobohaken, satunggal mburi satunggalipun, lajeng bebener ingkang prasaja saking Sabda Allah kedah kawulangaken. Manawi para anggota greja saged ningali bilih pakaryan punika asalipun saking Gusti Allah, para panentang badhé kendel. Nanging dosa kedah dipunpratélakaken lan dipunsingkapaken, sepanten kengingipun lebet langkung tebih.’ Nalika kula miwiti nyapu, reremukan saya akèh, lan saben-saben kula nyurung metu, tumpukan sanès mlebet. Lajeng pamilik griya ngandika, ‘Mandhega. Rumiyin resikna reremukan menika, lajeng paduka saged nyapu.’ Kula lajeng mangertos bilih impiyèn punika nggambaraken pakaryan ingkang kedah kula tindakaken tumrap pasamuwan. Menawi wonten reremukan ingkang kathah sanget saéngga nyapu mboten saged kalampahan, mboten wonten paédahipun nyapu. Kula kedah ndhisiki ngrubuhaken sakèhing tradhisi, lepat, lan dosa, lajeng makarya saking njawi. Sawisé menika kalampahan, greja saged dipunresiki sarta dipunsiyapaken tumrap karya pungkasaning Gusti Allah ing bumi. Kula asring kaping pisan dipunalahaken amargi mboten mlebet dhateng pakaryan kanthi langkung aktif. Banjur pangandikaning Sang Pangéran tumuju dhateng kula, maringi kula impiyèn punika. Wiwit nalika punika kula sampun ningali bilih kula kedah makarya kanthi cara ingkang béda, mboten nyobi nyapu sadèrèngipun reremukan dipunresiki.”

“Impen ing ngisor iki wis diterbitaké ing Advent Herald, luwih saka rong taun kapungkur. Nalika semana aku weruh yèn impen iku cetha nandhani pengalaman kita biyèn bab rawuhé kaping pindho, lan yèn Gusti Allah maringi impen iku kanggo paédahing pepanthan kang kabuyar.”

“Ing antarané pratandha-pratandha yèn wis cedhak rawuhipun dina gedhé lan nggegirisi kagunganipun Pangéran, Gusti Allah wus netepaké impen-impen. Delengen Yoèl 2:28–31; Para Rasul 2:17–20. Impen bisa rawuh lumantar telung cara; kapisan, ‘amarga saka akehé pakaryan.’ Delengen Pangandharing Torèt 5:3. Kapindho, wong-wong kang ana ing sangisoré roh najis lan pangapusaning Iblis, bisa ngalami impen lumantar pangaribawané. Delengen Pangandharing Torèt 8:1–5; Yérémia 23:25–28; 27:9; 29:8; Zakharia 10:2; Yudas 8. Lan katelu, Gusti Allah tansah mulang, lan isih mulang, umatipun kurang luwih lumantar impen, kang rawuh lumantar pakaryané para malaékat lan Roh Suci. Wong-wong kang ngadeg ana ing pepadhanging kayekten kang cetha bakal mangerténi nalika Gusti Allah maringaké impen marang wong-wong mau; lan wong-wong kaya mangkono ora bakal kasasaraké lan disasaraké déning impen-impen palsu.”

“Panjenengané banjur ngandika: Rungokna tembung-Ku saiki; manawa ana nabi ana ing antaramu, Aku, Pangéran, bakal ndadèkaké Aku kawuningakaké marang dhèwèké lumantar wahyu, lan bakal ngandika marang dhèwèké lumantar pangimpen.’ Wilangan 12:6. Yakub ngandika, ‘Malaékat Pangéran ngandika marang aku ana ing pangimpen.’ Purwaning Dumadi 31:2. ‘Lan Gusti Allah marani Laban, wong Siria iku, ana ing pangimpen ing wayah wengi.’ Purwaning Dumadi 31:24. Wacanen pangimpen-pangimpené Yusuf, [Purwaning Dumadi 37:5–9,] banjur carita kang narik kawigatèn bab kayektening kaleksanané ana ing Mesir. ‘Ana ing Gibeon Pangéran ngatingal marang Suléman ana ing pangimpen ing wayah wengi.’ 1 Para Raja 3:55. Gambar agung kang wigati banget ing bab kapindho kitab Daniel kaparingaké ana ing pangimpen, mangkono uga papat kéwan galak, lan sapituruté, ing bab kapitu. Nalika Hérodès ngupaya numpes Sang Juru Slamet kang isih bayi, Yusuf dipèngetaké ana ing pangimpen supaya mlayu menyang Mesir. Matius 2:13.”

“Lan bakal kelakon ing JAMAN PUNGKASAN, mangkono pangandikane Allah, Aku bakal ngesokaké saka Roh-Ku marang sakehing manungsa: lan para putramu lan para putrimu bakal medhar wangsit, lan para nom-nomanmu bakal weruh wahyu, lan para wong tuwamu bakal ngimpi pangimpen.’ Kisah Para Rasul 2:17.

“Kanugrahaning wangsit, lumantar impen lan wahyu, ing kéné dadi wohing Roh Suci, lan ing dina-dina wekasan bakal katuduhaké kanthi cekap nganti dadi pratandha. Iku salah siji saka peparingé pasamuwan Injil.

“Panjenengané maringi sapérangan dadi rasul-rasul; lan sapérangan dadi NABI-NABI; lan sapérangan dadi juru martakaké Injil; lan sapérangan dadi pangon lan guru-guru; Kanggo nyampurnakaké para suci, kanggo pakaryaning pelayanan, kanggo mbangun badané Kristus.” Epesus 4:11, 12.

“Lan Allah wus netepake sawatara wong ana ing pasamuwan, kapisan rasul-rasul, kapindho NABI-NABI,’ lan salajengipun. 1 Korinta 12:28. ‘Aja ngremehake PAMBUCALEBASAN NUBUAT.’ 1 Tesalonika 5:20. Delengen ugi Para Rasul 13:1; 21:9; Rum 7:6; 1 Korinta 14:1, 24, 39. Para nabi utawi pambuclabasan nubuat iku kanggo mbangun pasamuwanipun Sang Kristus; lan ora ana bukti siji wae kang bisa dipratelakake saka pangandikaning Allah, bilih iku mesthi bakal mandheg sadurunge para penginjil, para pangon, lan para guru mandheg. Nanging, pangandikane wong kang mbantah, ‘Wis akeh banget wahyu lan impen palsu nganti aku ora bisa ngandel apa wae kang mengkonono kuwi.’ Pancen satemene Iblis duwe barang tiron. Panjenengane tansah nduweni nabi-nabi palsu, lan mesthi wae kita bisa ngarep-arep iku ana uga saiki ing wektu pungkasanipun iki, yaiku wektu ngapusi lan kamenangane. Wong-wong kang nolak wahyu-wahyu mirunggan kaya mangkono amarga ana barang tiron, kanthi alesan kang padha bisa uga maju sethithik maneh lan nyelaki bilih Allah nate ngatingalaken sarirane marang manungsa lumantar impen utawa wahyu, awit barang tiron iku tansah ana.”

“Impen lan wahyu iku piranti kang lumantar iku Gusti Allah wis nyatakaké Sarirané marang manungsa. Lumantar piranti iki Panjenengané ngandika marang para nabi;

Panjenengané wis mapanaké peparing ramalan ana ing antarané peparing-peparing pasamuwan Injil, lan wis nglumpukaké impen lan wahyu bebarengan karo pratandha-pratandha liyané saka ‘DINI-DINA PUNGKASAN.’ Amin.

“Tujuwan kula wonten ing katerangan ing nginggil punika inggih namung kanggé nyingkiraken pamrayogi kanthi cara miturut Kitab Suci, lan nyawisaken pamanggihipun pamaos tumrap prakawis ing ngandhap punika.

“WM. MILLER,

“Low Hampton, N. Y. 3 Dhésèmber 1847.” James White, Impènipun Sadèrèk Miller, 1–6.

“1. ‘Pethi’ punika nggambaraken bebener-bebener ageng ing Alkitab, ingkang magepokan kaliyan rawuhipun kaping kalih saking Gusti kita Yesus Kristus, ingkang dipunparingaken dhateng Sadèrèkipun Miller supados dipunwartakaken dhateng donya.

“2. ‘Kunci sing dipasang’ iku yaiku carané napsiraké Sabda ramalan—mbandhingaké Kitab Suci karo Kitab Suci—Alkitab dadi juru-tafsiré dhéwé. Kanthi kunci iki Sedulur Miller mbukak ‘peti,’ utawa kayektèn agung bab rawuhé Gusti marang jagad.

“3. ‘Permata, intan, lan sapiturute’ saka ‘sawarnaning jinis lan ukuran’ sing ‘katata endah ing papané dhéwé-dhéwé ing kothak permata iku’ nglambangaké para putraning Allah, [Malakhi 3:17,] saka sakehé pasamuwan, lan saka meh saben kalungguhan lan kaananing urip, kang nampani pracaya tumrap rawuhipun Gusti, lan katon padha njupuk jejeging pangadeg kang kendel ing kalungguhané dhéwé-dhéwé, ing prakara suci bab kayekten. Nalika lumaku manut tatanan iki, saben wong nggatekaké kuwajibané dhéwé, lan lumampah kanthi andhap-asor ana ing ngarsané Allah, ‘padha mantulaké pepadhang lan kamulyan’ marang jagad, kang pepadané mung pasamuwan ing jaman para rasul. Pesen mau, [Wahyu 14:6,7,] kaya-kaya lumaku ana ing swiwining angin, lan undhangan, ‘Mara, awit samubarang kabèh saiki wus cumawis,’ [Lukas 14:17.] sumebar kanthi kakuwatan lan daya.”

“4. ‘Wong-wong wiwit padha teka mlebu, wiwitané mung sathithik cacahé, nanging banjur saya tambah dadi wong akèh.’ Nalika piwulang bab rawuhipun Gusti kapisan diwartakaké déning Sedhèrèk Miller, lan mung déning sawatara wong liyané, piwulang iku mung nggawa pangaribawa kang sathithik, lan mung sathithik banget wong kang kaélingaké déning piwulang iku; nanging wiwit taun 1840 tekan 1844, ing ngendi waé piwulang iku diwartakaké, sakabèhé masyarakat padha kagugah.”

“5. Nalika malaékat mabur [Wahyu 14:6–7] wiwit dhisik martakaké kabar becik langgeng, ‘Wedina marang Allah, lan mènèhna kamulyan marang Panjenengané; awit wis tekan wektuné pangadilané Panjenengané,’ akèh wong padha surak-surak kabungahan nalika ndeleng rawuhé Gusti Yésus lan pamulihan, sing sawisé kuwi banjur nentang, nyepèlekaké, lan nggeguyu kayektèn sing sadurungé setaunung luwih dhisik wis ngisèni wong-wong mau kanthi kabungahan. Wong-wong mau ngrusuhi lan mbuyaraké permata-permata. Iki nggawa kita menyang mangsa gugur taun 1844, nalika mangsané buyar wiwit kalakon.”

“Pratandhanana iki: wong-wong sing biyèn tau ‘surak-surak kalawan kabungahan’ iku kang ngribed lan nyebarake permata-permata mau. Lan wiwit taun 1844, ora ana sing wus nyebarake pepanthan kanthi mangkono banget lan nyasarake wong-wong mau, kaya wong-wong sing biyèn martakake bebener lan padha bungah ana ing kono; nanging sawisé kuwi padha nyélaki pakaryaning Allah lan kasampurnaning wangsit ing pengalaman rawuhipun Gusti kita ing jaman biyèn.

“6. ‘Permata palsu lan dhuwit recehan palsu’ sing kasebar ana ing antarane sing asli, kanthi cetha nggambarake wong-wong pitobat palsu, utawa ‘para anak manca,’ [Hosea 5:7] wiwit lawang katutup ing taun 1844.

“7. ‘Reget lan serutan, wedhi lan sakabehing warna rereged,’ iku nggambarake warna-warna kaluputan lan kasalahan sing akèh banget, kang wis digawa mlebu ing antarané para pracaya rawuhipun kaping kalih, wiwit mangsa gugur taun 1844. Ing kéné aku bakal nyebut sawatara saka iku.

“1. Sikap kang kanthi kumawani lan tanpa andhap-asor dijupuk déning sapérangan saka para ‘pangon’ sanalika sawisé pamecut ing wayah Tengah Wengi kababar, yaiku manawa kakuwatan lelembut kang khidmat saka Sang Roh Suci kang ngancani obahe sasi kapitu iku mung pengaruh mesmèrik. George Storrs klebu ing antarane wong-wong kang wiwitan njupuk sikap iki. Delengen tulisan-tulisané ing pérangan pungkasan taun 1844, ing Midnight-Cry, kang wektu iku diterbitaké ing Kutha New York. J. V. Himes, ing Konferènsi Albany ing mangsa semi taun 1845, ngandika manawa obahe sasi kapitu ngasilaké mesmèrisime nganti jeroné pitung kaki. Iki dakkandhani déning wong siji kang ana ing kono lan krungu ukara mau. Wong liya manèh, kang tau mèlu kanthi aktif ing pamecut sasi kapitu, sawisé kuwi mratelakaké manawa obahe iku pakaryané Iblis. Nganggep pakaryané Kristus lan Sang Roh Suci minangka pakaryané Iblis, ing jamané Juruwilujeng kita biyèn iku pitenah, lan saiki uga pitenah. 2. Akèhing pancobèn bab wektu kang tartamtu. Awit 2300 dina iku entèk ing taun 1844, wis ana cacah akèh wektu kang ditetepaké, déning warna-warna wong, kanggo pungkasané. Nalika nindakaké mangkono, wong-wong mau wis nggeser ‘tetenger-tetenger wates,’ lan wus nyebaraké pepeteng lan mamang tumrap kabèh obahe rawuhé Gusti. 3. Spiritisme kanthi kabèh khayalan lan kaélokané kang kebacut. Muslihaté Iblis iki, kang wis ngrampungaké pakaryan pati kang nggegirisi, kanthi trep sanget dilambangaké déning ‘serutan kayu,’ lan ‘sadhéngah warna runtah.’ Akèh saka wong-wong kang nguntal racun spiritisme ngakoni kayektèn saka pengalaman advent kita ing mangsa kapungkur, lan saka kasunyatan iki akèh wong dadi pracaya manawa spiritisme iku woh alamiah saka pracaya yèn Gusti Allah mimpin obahe advent kang gedhé ing taun 1843 lan 1844. Pétrus, nalika ngandika bab wong-wong kang bakal ‘nggawa mlebu piwulang-piwulang sesat kang nggawa karusakan, malah nyélaki Pangéran kang wis nebus wong-wong mau,’ ngandika, ‘AWIT SAKA WONG-WONG KUWI DALANING KAYEKTÈN BAKAL DIUCAK-UCak ALA.’ 4. S. S. Snow ngakoni awaké minangka ‘Élia Sang Nabi.’ Wong iki, ing lakuné kang anèh lan bébasan, uga wis mainaké pérané ing pakaryan pati iki, lan tindak-tanduké nduwèni karep kanggo nggawa posisi kang satuhu tumrap para suci kang gentèni dadi diremehake ing pikirané akèh jiwa kang jujur.”

“Menyang dhaptar kasalahan iki aku bisa nambahi isih akèh manèh, kayata ‘sewu taun’ ing Wahyu 20:4, 7, ing jaman kapungkur, 144.000 ing Wahyu 7:4; 14:1, wong-wong kang ‘wungu lan metu saka kuburan-kuburan’ sawisé wunguné Kristus, piwulang tanpa pagawean, piwulang bab pambinasané bayi-bayi, lan sapituruté, lan sapituruté. Kasalahan-kasalahan iki kanthi temen lan sregep banget disebaraké, lan didhesekeké marang pepanthan kang ngentèni, nganti ing wektu Sadulur Miller nampa impèn mau, permata-permata kang sejati ‘katutupan saka pandeleng,’ lan tembungé nabi iku cocog—‘Lan pangadilan dibalekaké menyang mburi, lan kaadilan ngadeg adoh,’ lan sapituruté, lan sapituruté. Delengen Yesaya 56:14.”

“Ing wektu iku ora ana sawijining koran Advent ing nagara iku sing ndhukung prakara kayektèn jaman saiki. ‘Day-Dawn’ iku kang pungkasan mbélani pendirian kang bener saka pepanthan cilik; nanging iku mati sawatara sasi sadurungé Gusti maringi sedulur Miller impen iki; lan ing perjuwangan pungkasané sadurungé mati, iku nuding para wong suci kang kesel lan sambat marang taun 1877, kang nalika iku isih telung puluh taun ing mangsa ngarep, minangka wektu pambébasan pungkasané. Aduh! aduh! Ora aneh manawa sedulur Miller ing impèné, ‘lenggah lan nangis’ amarga kahanan prakara kang ngenesaké iki.

“8. Pethi punika nggambaraken bebener Advent ingkang dipunwartakaken déning Brother Miller dhateng jagad, kados ingkang dipunandharaken déning pasemon bab sepuluh prawan. Matius 25:1–11. Kaping pisan wekdalipun, 1843, kaping kalih, wekdal tundhanipun, kaping tiga, sesambat tengah wengi, ing wulan kapitu, 1844, lan kaping sekawan, lawang ingkang katutup. Mboten wonten satunggal kemawon ing antawisipun tiyang ingkang sampun maos lembaran-lembaran Second Advent wiwit taun 1843, ingkang badhé nyélaki bilih Brother Miller sampun nyengkuyung sekawan pokok wigati punika wonten ing sajarah Advent. Tatanan bebener ingkang selaras punika, utawi ‘pethi,’ sampun dipunrèmpak dados pecahan-pecahan, lan dipunbuyaraké ing antawisipun reruntuhan déning tiyang-tiyang ingkang sampun nampik pengalamaniyun piyambak, lan sampun nyélaki bebener-bebener punika piyambak, ingkang rumiyin dipunwartakaken kanthi tanpa wedi dhateng jagad déning piyambakipun bebarengan kaliyan Brother Miller.”

“9. Wong lanang kang nggawa ‘sapu rereged’ iku nggambarake pepadhang cetha saka kayektening mangsa iki, kaya dene wis dipratelakake lumantar piwelingé malaékat katelu, [Wahyu 14:9–12,] kang saiki lagi ngresiki kaluputan-kaluputan saka antarané umat kari. Pakaryan kayektening mangsa iki wiwit urip maneh ing mangsa semi taun 1848, lan wiwit wektu iku nganti sapréné saya mungah lan saya kuwat. ‘Sapu rereged’ iku wis lumaku, lan kaluputan-kaluputan wis sirna ana ing ngarsané pepadhang cetha saka kayekten; lan sawatara permata kang aji, kang mung sawatara wektu kepungkur katutupan lan kasingkir saka pandeleng déning pepeteng lan kaluputan, saiki padha ngadeg ana ing pepadhang cetha saka kayektening mangsa iki.”

“Pakaryan ngentasaké permata-permata lan ngresiki kasalahan iki saya cepet mundhak, lan wis katetepaké bakal terus lumaku kanthi kakuwatan kang saya tambah, nganti para

suci kabèh katlusur, lan nampani meterai saka Allah kang gesang. Bandhingna iki karo pasal kaping telung puluh papat saka Yehezkiel, lan panjenengan bakal weruh manawa Allah wis janji nglumpukaké pepanthané kang wis kacèrak-cèrak ing dina kang peteng lan mendhung iki, wiwit taun 1844. Sadurungé Gusti Yésus rawuh, ‘pepantan cilik’ iku bakal kaimpun ana ing ‘kasatunggalan iman.’ Saiki Gusti Yésus lagi nucèkaké ‘kanggo sarirané piyambak sawijining umat kang mirunggan, kang sregep nindakaké pakaryan becik,’ lan nalika Panjenengané rawuh, Panjenengané bakal manggihaké ‘pasamuwané tanpa cacad, utawa kisut, utawa apa waé kang kaya mangkono.’ ‘Tampiné ana ing tangané, lan Panjenengané bakal ngresiki tenan papan pangirikané, lan nglumpukaké gandumé menyang lumbung, lan sapanunggalané.’ Matius 3:12.”

“10. ‘Peti’ kapindho, ‘kang luwih gedhé lan luwih éndah tinimbang sing kapisan,’ kang dadi papan panglumpuké ‘permata,’ ‘inten’ lan dhuwit recehan sing kasebar, nggambarake lapangan jembaring kayektèn saiki sing urip, ing ngendi pepanthan sing kasebar bakal diklumpukaké, iya iku 144.000, kabèh wong mau nduwèni meterai saka Allah kang urip. Ora siji waé saka inten-inten aji kuwi bakal kari ing pepeteng. Sanadyan ana sawatara kang ora luwih gedhé tinimbang pucuking peniti, iku ora bakal kesawang ora ana regané, lan ora bakal ketinggalan ing dina iki nalika Allah lagi nglumpukaké permata-permatané. [Maleakhi 3:16–18] Panjenengané saged ngutus para malaékat-Né lan ndadosaken wong-wong mau enggal metu, kaya nalika Panjenengané ngetokaké Lot saka Sodom. ‘Pangéran bakal ngrampungaké sawijining pagawean cekak ana ing bumi.’ ‘Panjenengané bakal nyekakaké iku ing kabeneran.’ Delengen Rum 9:28.” James White, Cathetan Suku marang Impèné Sadulur Miller.